

Piątek, 23 października 2020 r.

P9_TA(2020)0286

Równouprawnienie płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2020 r. w sprawie równouprawnienia płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE (2019/2167(INI))

(2021/C 404/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele 5 i 16,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając priorytety strategicznego partnerstwa ONZ–UE w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego na lata 2019–2021, zatwierdzone przez Radę w dniu 18 września 2018 r., i nadrzędny priorytet, którym jest kwestia kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania z 1995 r. przyjęte na Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oraz rezultaty konferencji przeglądowych,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa z dnia 31 października 2000 r. oraz późniejsze rezolucje o numerach: 1820 (19 czerwca 2008 r.), 1888 (30 września 2009 r.), 1889 (5 października 2009 r.), 1960 (16 grudnia 2010 r.), 2106 (24 czerwca 2013 r.), 2122 (18 października 2013 r.), 2242 (13 października 2015 r.), 2467 (23 kwietnia 2019 r.) i 2493 (29 października 2019 r.),
- uwzględniając porozumienie przyjęte na 21. Konferencji Stron (COP 21) Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
- uwzględniając wspólną deklarację w sprawie handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet przyjętą przy okazji konferencji ministerialnej WTO w Buenos Aires w grudniu 2017 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW⁽¹⁾, a także dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, i zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i protokoły do niej, zwłaszcza Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi,
- uwzględniając inicjatywę UE i ONZ „Spotlight”,
- uwzględniając konkluzje Rady z 10 grudnia 2018 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając unijne strategiczne podejście w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz unijny plan działania na lata 2019–2024,
- uwzględniając wytyczne na rzecz promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTI), przyjęte przez Radę Unii Europejskiej na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

Piątek, 23 października 2020 r.

- uwzględniając wykaz działań na rzecz postępów w zakresie równouprawnienia osób LGBTI, opublikowany przez Komisję w grudniu 2015 r.,
  - uwzględniając drugi unijny plan działania w sprawie równości płci na lata 2016–2020 (GAP II), przyjęty przez Radę w dniu 26 października 2015 r., oraz roczne sprawozdania z jego realizacji,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie wdrożenia wspólnego dokumentu roboczego służb (SWD(2015)0182) pt. „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020”⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie dziesiątej rocznicy przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa⁽⁴⁾,
  - uwzględniając Europejski konsensus w sprawie rozwoju z dnia 19 maja 2017 r.,
  - uwzględniając strategię Komisji na rzecz równouprawnienia płci z dnia 5 marca 2020 r.(COM(2020)0152),
  - uwzględniając wydane 8 października 2018 r. przez dowódcę operacji cywilnych Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) wytyczne operacyjne dla kierownictwa i personelu misji dotyczące uwzględniania problematyki płci,
  - uwzględniając dokument zatytułowany „Wprowadzanie w życie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa w kontekście misji i operacji w dziedzinie WPBiO” przyjęty przez Radę w dniu 22 marca 2012 r.,
  - uwzględniając ulepszone ogólne normy postępowania podczas misji i operacji w dziedzinie WPBiO z dnia 22 stycznia 2018 r.,
  - uwzględniając strategię ESDZ na rzecz równości płci i szans na lata 2018–2023 z listopada 2017 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie ESDZ z dnia 10 listopada 2016 r. w sprawie badania podstawowego dotyczącego włączania problematyki praw człowieka i płci do wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej,
  - uwzględniając globalną strategię ESDZ na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r.,
  - uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 21 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
  - uwzględniając art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinię Komisji Spraw Zagranicznych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0145/2020),
- A. mając na uwadze, że zasada równości kobiet i mężczyzn stanowi podstawową wartość UE zapisaną w traktatach oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że aspekt płci powinien zatem być uwzględniany jako zasada horyzontalna we wszystkich działaniach i strategiach UE i włączany do nich; mając na uwadze, że UE powinna przyczynić się do tworzenia świata, w którym wszyscy ludzie, bez względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną lub tożsamość seksualną, mogą żyć w pokoju, ciesząc się równymi prawami i jednakowymi szansami na realizację swojego potencjału;
- B. mając na uwadze, że piątym celem zrównoważonego rozwoju jest osiągnięcie równouprawnienia płci oraz wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt na całym świecie; mając na uwadze, że żadna strategia na rzecz rozwoju nie może być skuteczna, o ile kobiety i dziewczęta nie będą odgrywać centralnej roli, oraz mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju nr 5 musi być uwzględniany horyzontalnie w różnych dziedzinach polityki, w których UE jest uprawniona do działania;

⁽³⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 168.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 56.

Piątek, 23 października 2020 r.

- C. mając na uwadze, że szereg państw, takich jak Szwecja, Dania, Szwajcaria i Norwegia, przyjęło ramy sprzyjające prowadzeniu polityki zagranicznej silnie ukierunkowanej na równouprawnienie płci, oraz mając na uwadze, że między innymi Francja, Hiszpania, Luksemburg, Irlandia, Cypr i Niemcy ogłosiły, że zamierzają nadać równouprawnieniu płci priorytet w swojej polityce zagranicznej; mając na uwadze, że w polityce tego rodzaju należy propagować transformacyjną z punktu widzenia płci wizję polityki zagranicznej, która na pierwszym miejscu stawia równouprawnienie płci, chroni i promuje prawa człowieka przysługujące kobietom i innym zwyczajowo marginalizowanym grupom, gwarantuje im sprawiedliwy dostęp do zasobów społecznych, gospodarczych i politycznych oraz uczestnictwo na wszystkich szczeblach, przewiduje przeznaczenie odpowiednich środków na realizację tej wizji oraz uwzględnia głosy obrońców praw człowieka i społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że wszystkie przyszłe strategie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE powinny zmierzać do osiągnięcia tych celów;
- D. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta są szczególnie narażone na przemoc fizyczną, psychiczną i seksualną, ubóstwo, konflikty zbrojne, skutki kryzysu klimatycznego i nagłego zagrożenia zdrowia oraz innych sytuacji nadzwyczajnych, a także że wzmocnienie ich pozycji jest kluczowe dla zaradzenia tym problemom; mając na uwadze, że odnotowano wrogie nastawienie wobec praw kobiet i osób LGBTIQ+; mając na uwadze, że rozumienie potrzeb w zakresie bezpieczeństwa musi być wyraźnie ukierunkowane na prawa człowieka, aby propagować działania prowadzące do osiągnięcia pokoju; mając na uwadze, że wytyczne Rady w sprawie osób LGBTI są skutecznym narzędziem pozwalającym propagować pełne korzystanie z praw człowieka przez osoby LGBTI oraz stanowią dobrą podstawę do opracowania przyszłej ambitnej strategii na rzecz równouprawnienia osób LGBTI;
- E. mając na uwadze, że polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, która nie reprezentuje praw kobiet, dziewcząt i osób LGBTI+ oraz nie odnosi się do obecnych form niesprawiedliwości, jeszcze bardziej pogłębia brak równowagi; mając na uwadze, że każdy, kto chce położyć kres tej niesprawiedliwości, musi zdawać sobie sprawę z nierównowagi sił między płciami;
- F. mając na uwadze, że dominującą narracją dotyczącą kobiet i dziewcząt jest narracja polegająca na przypisywaniu im roli ofiar, która odziera je ze sprawczości oraz odbiera im zdolność do bycia siłą sprawczą pozytywnych zmian; mając na uwadze, że coraz więcej dowodów świadczy o tym, że konstruktywny udział kobiet i dziewcząt w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu, w budowaniu pokoju i odbudowie pokonfliktowej zwiększa stabilność, jakość i trwałość pokoju oraz odporność społeczności lokalnych, a także pomaga zapobiegać wszelkim formom przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że chociaż rola kobiet jest tak decydująca dla ustanowienia trwałego pokoju, w latach 1992–2018 stanowiły one tylko 13 % negocjatorów w głównych procesach pokojowych, tylko 4 % sygnatariuszy i tylko 3 % mediatorów;
- G. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta mogą doświadczać wielorakich form dyskryminacji; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć, w tym wczesne i przymusowe małżeństwa i okaleczanie żeńskich narządów płciowych, nieodpowiedni dostęp do opieki zdrowotnej, edukacji, czystej wody, urządzeń higieniczno-sanitarnych i żywności, ograniczony dostęp do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nim praw, nierówny udział w podejmowaniu decyzji politycznych oraz w działalności instytucji publicznych i prywatnych przyczyniają się do dyskryminacji i marginalizacji; mając na uwadze, że ochrona dziewcząt przed przemocą i dyskryminacją, w szczególności jeśli chodzi o edukację, informacje i usługi zdrowotne, w tym w obszarze zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw, są szczególnie ważne dla możliwości pełnego korzystania przez dziewczęta z praw człowieka; mając na uwadze, że dziewczęta będące uchodźczyniami i migrantkami znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji;
- H. mając na uwadze, że to dzisiejsze dziewczęta będą w przyszłości borykać się z konsekwencjami konfliktów i sytuacji nadzwyczajnych, a w przypadku przedłużających się konfliktów to one dorastają w niszczących warunkach o długotrwałych skutkach; mając na uwadze, że dziewczęta mają szczególne potrzeby i problemy, inne niż w przypadku dorosłych kobiet, czego często nie odzwierciedlają szersze kategorie „dzieci” i „kobiet”;
- I. mając na uwadze, że w 2020 r. przypadają ważne rocznice dotyczące praw kobiet i ram działań na rzecz równouprawnienia płci, w tym rocznica przyjęcia deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania z 1995 r. oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa z 2000 r.;
- J. mając na uwadze, że unijne strategiczne podejście w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa jest wyrazem istotnego postępu, jeśli chodzi o zaangażowanie UE w program działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że kładzie się w nim nacisk na potrzebę konkretnych zobowiązań i działań, a także potrzebę zaangażowania,

Piątek, 23 października 2020 r.

ochrony i wspierania kobiet i dziewcząt w celu zapewnienia trwałego pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w celu wdrożenia tego strategicznego podejścia przyjętego w 2019 r. unijny plan działania na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, jednak przełożenie tego zobowiązania politycznego na działanie pozostaje wyzwaniem; mając na uwadze, że sprawą najwyższej wagi jest to, by pracownicy UE usilniej starali się włączać kwestie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa w zakres swojej pracy w celu nie tylko poprawy skuteczności misji, lecz również zapewnienia praw kobiet i równości płci samych w sobie;

- K. mając na uwadze, że drugi plan działania w sprawie równości płci (GAP II) powstał w wyniku zaleceń Parlamentu, koncentrujących się na zmianie kultury instytucjonalnej UE na poziomie siedzib głównych i delegatur w celu wywołania systemowej zmiany w podejściu UE do zasady równouprawnienia płci, a także na przemianach życia kobiet i dziewcząt w czterech podstawowych obszarach; mając na uwadze, że uwzględnianie i propagowanie aspektów równouprawnienia płci w unijnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa w dużym stopniu zależą od pomyślnego wdrożenia i oceny GAP II z myślą o zaleceniu działań w udoskonalonym przyszłym GAP (nowym, trzecim unijnym planie działania w sprawie równości płci z 2020 r.);
- L. mając na uwadze, że pierwotny GAP I przyniósł pewne postępy, lecz cechował się również szeregiem niedociągnięć, takich jak: wąski zakres, sporządzanie budżetu bez uwzględnienia aspektu płci, niska wiedza delegatur UE o ramach działań na rzecz równouprawnienia płci, brak zaangażowania ze strony unijnych przywódców oraz brak struktury instytucjonalnej i zachęt motywujących i odpowiednio wspierających personel; mając na uwadze, że GAP II stanowił ważny krok naprzód we wspieraniu równości płci w stosunkach zewnętrznych UE i odnotowano wiele pozytywnych tendencji, lecz wymaga on pełnej świadomości i niezachwianego zaangażowania UE i jej państw członkowskich, aby nie dopuścić do pogorszenia jego jakości i przyspieszyć postępy; mając na uwadze, że w GAP II nadal ujawnia się wiele niedociągnięć pod względem realizacji kluczowych priorytetów i celów zrównoważonego rozwoju dotyczących aspektu płci, wyzwań związanych z informowaniem o postępach w realizacji wszystkich celów i zgłaszaniem danych jakościowych, a także uwzględnianiem aspektu płci w dialogu politycznym; mając na uwadze, że wciąż należy jeszcze bardziej rozszerzyć jego zakres, odpowiednio wdrożyć zasady sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz dostosować ramy czasowe między cyklem programowania i cyklem budżetowym; mając na uwadze, że większe zaangażowanie ze strony przywódców UE i wprowadzenie struktury instytucjonalnej oraz zachęt służących motywowaniu i odpowiedniemu wspieraniu personelu, a także odpowiednich szkoleń mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia wymiernych rezultatów pod względem większej równości płci na całym świecie;
- M. mając na uwadze, że celem GAP II jest włączenie do 2020 r. działań związanych z uwzględnianiem aspektu płci do głównego nurtu polityki w 85 % wszystkich nowych inicjatyw UE; mając na uwadze, że pomimo poczynionych postępów w 2018 r. problematykę płci uwzględniono tylko w od 55 % do 68 % nowych programów;
- N. mając na uwadze, że delegatury i misje UE są w najbardziej bezpośredni sposób zaangażowane we wdrażanie GAP II w krajach partnerskich, a wiedząca rola i wiedza kierownictwa i personelu delegatur i misji mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia pomyślnego wdrożenia GAP II; mając na uwadze, że zaleca się, by więcej kobiet mogło zajmować stanowiska dyrektorskie i kierownicze w delegaturach UE;
- O. mając na uwadze, że kobiety są nadal w dużym stopniu niedostatecznie reprezentowane i niedowartościowane w polityce i procesach decyzyjnych, w tym w obszarze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa międzynarodowego w UE i na całym świecie; mając na uwadze, że w UE 6 kobiet piastuje stanowisko ministra obrony, a tylko 3 z 27 ministrów spraw zagranicznych to kobiety; mając na uwadze, że nominacje zrównoważone pod względem płci wnoszą dużą wartość dodaną w procesy decyzyjne;
- P. mając na uwadze, że w strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2024 wyznaczono cel polegający na osiągnięciu do końca 2024 r. równowagi płci na poziomie 50 % na wszystkich szczeblach zarządzania w Komisji;
- Q. mając na uwadze, że w ESDZ mężczyźni stanowią 75 % kadry kierowniczej średniego szczebla i 87 % kadry kierowniczej wyższego szczebla; mając na uwadze, że Wiceprzewodniczący Komisji / Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zobowiązał się, że do końca swojej kadencji osiągnie 40-procentowy poziom zatrudnienia kobiet na stanowiskach kierowniczych; mając na uwadze, że w wyniku ostatnich dokonanych przez niego nominacji powstała struktura składająca się z zastępców sekretarza generalnego wyłącznie płci męskiej;
- R. mając na uwadze, że w polityce unijnej widoczna jest tendencja do przedstawiania kobiet jako ofiar przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć oraz do zajmowania się ich ochroną głównie po zaistnieniu takiej przemocy; mając na uwadze, że silniejszy nacisk polityczny i operacyjny na zapobieganie naruszeniom praw człowieka i zajęcie się nierównowagą sił w stosunkach między płciami przyczyniłby się do poprawy polityki UE w tym obszarze;

Piątek, 23 października 2020 r.

- S. mając na uwadze, że na całym świecie poczyniono postępy pod względem zapewnienia usług w obszarze zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw, wciąż jednak występują poważne niedociągnięcia pod względem świadczenia opieki w tym zakresie i dostępu do niej; mając na uwadze, że na całym świecie obserwuje się niepokojącą wrogość wobec praw kobiet i osób LGBTQ+, wiążącą się z ograniczeniami dotyczącymi zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw oraz zakazywaniem edukacji seksualnej i studiów zajmujących się płcią kulturową; mając na uwadze, że w 2018 r. spadła liczba działań UE w obszarze zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw, a spośród globalnych działań służb Komisji ds. równości płci liczba działań dotyczących zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw była najniższa; mając na uwadze, że zdecydowanie potrzebne jest potwierdzenie zobowiązania UE do promowania, ochrony i realizacji prawa każdej osoby do pełnej kontroli nad sprawami dotyczącymi własnego zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw, bez dyskryminacji i przemocy;
- T. mając na uwadze, że praca doradców ds. problematyki płci i punktów kontaktowych jest istotna, jeśli chodzi o przekładanie polityki UE w zakresie równości płci oraz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa na analizę, planowanie, wdrażanie i ocenę, a także włączanie perspektywy płci do codziennych zadań i działań; mając na uwadze, że doradcy ds. problematyki płci i punkty kontaktowe odgrywają ważną rolę w uwzględnianiu polityki dotyczącej kwestii płci w wymiarze horyzontalnym; mając na uwadze, że aby punkty kontaktowe miały możliwość właściwego wykonywania obowiązków, niezbędne są priorytetowe traktowanie aspektu płci w delegaturach UE, wystarczający czas na uwzględnianie aspektu płci oraz kierownicy projektów zdecydowani odpowiednio brać pod uwagę problematykę płci w swojej pracy; mając na uwadze, że potrzebne są dalsze działania po to, by opisy stanowisk osób kontaktowych ds. równouprawnienia płci odzwierciedlały, że osoby te są odpowiedzialne za uwzględnianie aspektu płci i promowanie równości płci;
- U. mając na uwadze, że tylko jedna trzecia wszystkich delegatur UE pracuje nad prawami osób LGBTQ+; mając na uwadze, że wytycznych UE dotyczących osób LGBTQ+ nie stosuje się w sposób jednolity, a wdrożenie tych wytycznych zależy w dużej mierze od wiedzy i zainteresowania kierownictwa delegatur, a nie od przestrzegania podejścia strukturalnego;
- V. mając na uwadze, że kobiece grupy społeczeństwa obywatelskiego i działaczki odgrywają istotną rolę we wspieraniu działań na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, a ich udział jest kluczowy dla uwzględniania aspektu równouprawnienia płci; mając na uwadze, że przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego kurczy się w różnych sferach, co dotyczy m.in. organizacji kobiecych i obrończyni praw człowieka, zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw oraz praw osób LGBTQ+; mając na uwadze, że obrończynie praw człowieka często mierzą się z dodatkowymi i różnorodnymi zagrożeniami i przeszkodami, które są intersekcyjne i kształtowane przez głęboko zakorzenione stereotypy płciowe; mając na uwadze, że należy zapewnić stałe współdziałanie z organizacjami kobiecymi i obrończyniami praw człowieka w całym cyklu planowania, wdrażania, monitorowania i oceny GAP III; mając na uwadze, że potrzebne są bardziej ambitne działania wewnętrzne i zewnętrzne, aby aktywnie zwalczać wszelkie formy wrogości oraz nadal dążyć do osiągnięcia równouprawnienia płci w społeczeństwach;
- W. mając na uwadze, że ograniczone finansowanie i niedostateczny poziom zatrudnienia stanowią podstawowe przeszkody w realizacji celów UE w zakresie równości płci; mając na uwadze, że brakuje również spójności polityki w dziedzinie równości płci oraz że w instytucjach Unii nie istnieje jeszcze ujednolicony system ułatwiający jednakowe rozumienie i wdrażanie zasady uwzględniania aspektu płci;
- X. mając na uwadze, że włączenie perspektywy płci do unijnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oznacza również uznanie i zwalczanie szczególnych aspektów związanych z płcią oraz skutków zjawisk o charakterze globalnym, takich jak zmiana klimatu, migracja, handel i bezpieczeństwo, a także położenie głównego nacisku w procesie tworzenia polityki na doświadczenia i potrzeby kobiet i grup doświadczających wielorakich i wzajemnie powiązanych form dyskryminacji i marginalizacji;
1. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie, aby nadal wzmacniały prawa kobiet i dziewcząt oraz dążyły do polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, która uwzględni w głównym nurcie wizję transformacji z punktu widzenia równości płci; podkreśla, że taka polityka musi opierać się na konsekwentnym uwzględnianiu aspektu płci, analizie dotyczącej płci z wykorzystaniem danych segregowanych według płci i wieku oraz wskaźników uwzględniających aspekt płci, a także systematycznej ocenie wpływu w aspekcie płci w celu identyfikacji, formułowania i monitorowania działań we wszystkich sektorach, aby zwiększyć równouprawnienie płci, oraz w celu przyznania kobietom i osobom z różnych środowisk istotnej i sprawiedliwej roli w procesie podejmowania decyzji; zachęca UE, aby zbadała możliwości dzielenia się analizami dotyczącymi płci, zarządzania nimi i aktualizowania ich w systematyczny sposób;

Piątek, 23 października 2020 r.

2. wzywa Komisję, Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela i państwa członkowskie, aby nadal zwiększali poparcie dla równości płci, pełnego korzystania z praw człowieka przez wszystkie kobiety i dziewczęta i wzmocnienia ich pozycji na całym świecie oraz by odgrywali kluczową i rosnącą rolę w usprawnianiu tego procesu i należyтым wykorzystywaniu zasobów w tym celu;

3. z zadowoleniem przyjmuje trzy filary tematyczne GAP II, a mianowicie: 1) zapewnienie integralności fizycznej i psychicznej dziewcząt i kobiet, 2) promowanie praw gospodarczych i społecznych oraz wzmocnienie pozycji dziewcząt i kobiet oraz 3) zwiększenie znaczenia opinii i uczestnictwa dziewcząt i kobiet; zauważa, że postępy były nierówne w zależności od priorytetów tematycznych i wśród różnych podmiotów UE; wzywa w związku z tym Komisję, Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela i wszystkie państwa członkowskie, aby zwiększyli wysiłki w celu pełnego wdrożenia GAP i osiągnięcia określonych w nim wyników realizacji; ubolewa, że w 2018 r. zwalczanie handlu kobietami i dziewczętami w odniesieniu do wszelkich form wykorzystywania był celem, w związku z którym zgłoszono najniższą liczbę działań w ramach GAP II, oraz że był to jedyny cel, w którym liczba zgłoszonych działań zmniejszyła się w porównaniu z 2017 r.;

4. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przeprowadzenia przeglądu i przedstawienia w 2020 r. nowego GAP na lata 2021–2025 (GAP III); podkreśla, że GAP III powinien opierać się na założeniach określonych w obecnym GAP II i poszerzać jego zakres, a także uwzględniać wnioski wyciągnięte z jego bieżącego wdrażania; podkreśla, że aby zapewnić skuteczne wdrożenie tego dokumentu musi on mieć formę oficjalnego komunikatu; przypomina, że wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa podlega szczególnym zasadom i procedurom oraz że polityka Unii i polityka państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju powinny wzajemnie się uzupełniać i wzmocniać, z pełnym poszanowaniem zasad i traktatów UE, w tym art. 2, 3 i 5 TUE; z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dla państw członkowskich dotyczące ich podejścia do równości płci w działaniach zewnętrznych, służące realizacji w obszarach ich kompetencji celów politycznych zgodnie z GAP;

5. z zadowoleniem przyjmuje plan działania UE na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz wzywa do jego zdecydowanego wdrożenia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że we wspólnej deklaracji w sprawie współpracy UE–NATO z 2018 r. zawarto propagowanie programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o odnowieniu planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji oraz wzywa do uwzględniania w nim aspektu płci i ukierunkowanych działań na rzecz równości płci i praw kobiet, w tym zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego i związanych z nim praw; z zadowoleniem przyjmuje ponadto nową strategię UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi, przewidzianą na 2021 r.;

6. wzywa do zwiększenia spójności i koordynacji polityki podczas realizacji szeregu zobowiązań dotyczących równości płci zawartych w działaniach zewnętrznych UE; podkreśla, że unijne podejście strategiczne należy powiązać i zsynchronizować z nowym GAP III, i postuluje, aby plan ten zawierał, jako odrębny rozdział, plan działania UE na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa z 2019 r.; podkreśla znaczenie istniejących ram normatywnych dotyczących planu działania UE na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla, że ramy te powinny stanowić podstawę wszystkich działań podejmowanych na szczeblu unijnym i międzynarodowym oraz że należy stanowczo odrzucić wszelkie próby odstąpienia od ustalonych zobowiązań w tej dziedzinie lub ich zniesienia;

7. wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia prokobiecej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, która wyeliminuje bariery utrudniające kobietom obejmowanie i utrzymywanie nie tylko funkcji kierowniczych wysokiego szczebla i kluczowych stanowisk, takich jak stanowiska ambasadorów i mediatorów w międzynarodowych rozmowach pokojowych i negocjacjach, ale również stanowisk niższego szczebla; przypomina, że należy uwzględnić czynniki, które mogą zniechęcać kobiety do udziału w życiu społecznym, takie jak brak strategii sprzyjających zachowaniu równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, nierówny podział obowiązków rodzinnych i oczekiwanie, że kobiety będą głównymi opiekunami, co często sprawia, że przerywają one karierę zawodową lub podejmują pracę w niepełnym wymiarze godzin, a także ogólne publiczne postrzeganie przywódczej roli kobiet; podkreśla ponadto, że jedną z podstawowych zasad UE w realizacji celów dotyczących przywódczej roli kobiet zawartych w programie działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa jest zasada równości wynagrodzeń, którą należy uwzględnić poprzez propagowanie praw gospodarczych i społecznych kobiet, zarówno w UE, jak i poza jej granicami; podkreśla, że państwa członkowskie mają obowiązek wyeliminować dyskryminację ze względu na płeć w odniesieniu do wszystkich aspektów i warunków wynagrodzenia za tę samą pracę lub za pracę o takiej samej wartości;

Równość płci jako zasada przewodnia działań zewnętrznych UE

8. apeluje do ESDZ, właściwych służb Komisji, europejskich agencji działających poza granicami Unii Europejskiej i państw członkowskich o systematyczne uwzględnianie aspektu płci i perspektywy intersekcyjnej w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE, polityce rozszerzenia, polityce handlowej i rozwojowej, w tym na forach wielostronnych

Piątek, 23 października 2020 r.

i we wszystkich formach kształtowania polityki, w dialogu politycznym i strategicznym, oświadczeniach publicznych, ogólnych sprawozdaniach dotyczących praw człowieka oraz w procesach monitorowania, oceny i sprawozdawczości; utrzymuje, że równouprawnienie płci powinno być podstawową wartością wszystkich działań zewnętrznych UE;

9. podkreśla, że należy przeprowadzić dalszą analizę dynamiki stosunków właściwej dla unijnych strategii i praktyki oraz obecnego cyklu programowania, aby przeanalizować jej implikacje związane z płcią i znaleźć rozwiązania;

10. przypomina, że we wszystkich działaniach zewnętrznych UE należy brać pod uwagę perspektywę intersekcjonalną oraz że działania UE powinny uwzględniać doświadczenia kobiet z różnych środowisk, a zwłaszcza kobiet doświadczających intersekcjonalnych form dyskryminacji i marginalizacji ze względu na wiek, płeć, rasę, religię, status społeczno-ekonomiczny i prawny, zdolności, orientację seksualną i tożsamość płciową; przypomina, że kobiety nie stanowią jednorodnej grupy ani nie mówią jednym głosem;

11. podkreśla, że należy zadbać o stałe zaangażowanie w realizację GAP III na najwyższych szczeblach politycznych; wnosi, aby w GAP III określono, że 85 % oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) należy przeznaczyć na programy, których istotnym lub głównym celem jest równość płci, oraz że w ramach tego szerszego zobowiązania znaczny odsetek ODA należy przeznaczyć na programy, których głównym celem jest równość płci, w tym prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne; wzywa do dalszych ukierunkowanych działań na rzecz równości płci; wzywa ponadto, by w nowym GAP wzmocnić solidne, oparte na dowodach podejście przyjęte w GAP II i wykorzystać analizy jakościowe do oceny rzeczywistego wpływu takich programów na propagowanie równości płci; apeluje o poprawę sprawozdawczości w zakresie funduszy UE przeznaczonych na równouprawnienie płci i wydatkowanych w krajach partnerskich za pośrednictwem GAP III;

12. zaleca, aby do GAP III dołączono jasne, wymierne i określone w czasie wskaźniki sukcesu w celu monitorowania krótko-, średnio- i długoterminowych zmian, podział odpowiedzialności pomiędzy poszczególne podmioty, a także jasne cele w każdym kraju partnerskim, opracowane w ścisłej współpracy z danym krajem partnerskim i z aktywnym udziałem lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, innych odpowiednich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego oraz lokalnych małych i średnich przedsiębiorstw (MSP); wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie UE, aby w ramach nowego GAP ponownie zobowiązały się do uwzględniania aspektu płci we wszystkich sektorach; wzywa ESDZ, właściwe służby Komisji i państwa członkowskie UE, by zaproponowały dalsze działania ukierunkowane na zagadnienia płci;

13. apeluje, aby w GAP III osłabić wrogie nastawienie do praw kobiet poprzez wzmocnienie dostępu kobiet i dziewcząt do edukacji, informacji i usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw, a także zapewnić im ochronę przed bez zniewoleniem, przemocą, dyskryminacją i wykorzystywaniem; podkreśla także, że nowy GAP powinien wyraźnie obejmować ochronę, uczestnictwo i wspieranie praw kobiet we wszystkich sytuacjach, w tym w państwach niestabilnych i strefach ogarniętych konfliktami;

14. uważa, że edukacja jest kluczem do urzeczywistnienia równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt; wzywa zatem UE, by w przygotowywanym przez nią GAP III bardziej zaangażowała się w propagowanie w systemach edukacyjnych i za ich pośrednictwem równouprawnienia płci i w zwalczanie stereotypów płciowych; apeluje w związku z tym, aby rozważyć szereg możliwości w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki;

15. z zadowoleniem przyjmuje unijne strategiczne podejście w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz przyjęty w 2019 r. plan działania UE na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz apeluje o ich zdecydowane wdrożenie; ubolewa jednak nad tym, że mimo jasnych celów i wskaźników przełożenie tego zobowiązania politycznego na działania nadal stanowi wyzwanie i wymaga ciągłych wysiłków; podkreśla znaczenie krajowych planów działania dla realizacji planu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; wyraża zadowolenie, że do końca roku prawie wszystkie państwa członkowskie UE przyjmą krajowe plany działania dotyczące rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325; ubolewa jednak, że tylko jedno z nich przydzieliło budżet na jego realizację; wzywa państwa członkowskie, aby przydzieliły taki budżet oraz opracowały krajowe mechanizmy nadzoru parlamentarnego, a także wprowadziły parytety mające zapewnić udział kobiet w mechanizmach kontroli, oceny i nadzoru; wyraża ubolewanie, że wielu pracowników UE nie włączyło programu na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa do swojej pracy i że program ten jest postrzegany jako rozwiązanie, które można stosować według własnego uznania i w celu poprawy skuteczności powierzonych zadań, a nie jako sposób na zapewnienie samych w sobie praw kobiet i równouprawnienia płci;

16. wzywa Komisję, aby wzmogła wysiłki służące wdrożeniu ustrukturyzowanego podejścia do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w celu dokładnego śledzenia wszystkich odnośnych wydatków, w tym w obszarze działań zewnętrznych, oraz aby zorganizowała oceny ex ante i ex post wpływu w aspekcie płci poszczególnych programów

Piątek, 23 października 2020 r.

finansowanych przez UE i złożyła sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu; podkreśla, że ocena ta powinna opierać się na danych zagregowanych według płci i wieku, a jej wyniki powinny zostać uwzględnione w cyklu programowania; podkreśla, że należy zwiększyć wiarygodność analiz dotyczących płci przez harmonizację danych gromadzonych przez delegatury UE w taki sposób, aby dane te były porównywalne; apeluje również o to, aby analizy dotyczące płci były uwzględniane przy określaniu krajowych celów strategicznych, programów, projektów i dialogu;

17. apeluje, aby w proponowanym rozporządzeniu w sprawie Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) poprzez przydział 85 % specjalnych środków finansowych na programy, których istotnym lub głównym celem jest równość płci, oraz zmniejszyć ograniczenia administracyjne, żeby umożliwić lokalnym i małym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego dostęp do finansowania; podkreśla, że ważne jest, aby dalsze uwzględnianie aspektu płci i ukierunkowane działania stały się wyraźnymi celami rozporządzenia w sprawie ISWMR, i aby partnerzy mogli liczyć na wystarczające wsparcie polityczne i finansowe w celu wdrożenia go; postuluje stosowanie wskaźników uwzględniających aspekt płci na etapie wyboru projektów, monitorowania i oceny wszystkich działań w ramach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, które otrzymują finansowanie z budżetu UE; podkreśla, że należy zwiększyć efektywne wykorzystanie istniejących i przyszłych zasobów UE poprzez sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, w szczególności w okresach wyzwań, takich jak kolejne wieloletnie ramy finansowe (WRF), ograniczenia budżetowe i skutki kryzysu związanego z COVID-19;

18. wzywa Komisję, ESDZ i delegatury UE, by uznały dziewczęta i młode kobiety za siłę napędową zmian oraz wspierały ich bezpieczny, konstruktywny i włączający udział w życiu obywatelskim i publicznym, m.in. uwzględniając uwagi organizacji młodzieżowych i wspierając je w drodze budowy zdolności; podkreśla, że dziewczęta, młode kobiety i kobiety odgrywają pozytywną rolę w dążeniu do osiągnięcia trwałego pokoju i spójności społecznej, w tym poprzez inicjatywy na rzecz zapobiegania konfliktom i budowania pokoju prowadzone przez miejscowe dziewczęta i kobiety; wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego budżetu na edukację w sytuacjach nadzwyczajnych, by każda dziewczynka mogła odnieść sukces pomimo warunków będących skutkiem konfliktów i klęsk żywiołowych.

19. dostrzega, że kryzysy humanitarne nasilają wyzwania związane ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym i prawami w tym zakresie, oraz przypomina, że na obszarach dotkniętych kryzysem w grupach znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak uchodźcy i migranci, kobiety i dziewczęta są szczególnie narażone na przemoc seksualną, choroby przenoszone drogą płciową, wykorzystywanie seksualne, gwałt jako narzędzie wojny i niechciane ciążę; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy udzielaniu pomocy humanitarnej wysoce priorytetowo traktowały kwestie równości płci oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw, a także rozliczalności, dostępu do wymiaru sprawiedliwości i możliwości dochodzenia roszczeń za naruszenia praw seksualnych i reprodukcyjnych oraz przemoc ze względu na płeć, m.in. w drodze szkolenia podmiotów udzielających pomocy humanitarnej oraz za pomocą obecnego i przyszłego finansowania; podkreśla doniosłość zalecenia Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD (DAC) dotyczącego położenia kresu seksualnemu wykorzystywaniu, niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych i molestowaniu we współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej; wyraża w związku z tym zadowolenie, że podmioty działające w obszarze współpracy rozwojowej i pomocy humanitarnej kładą nacisk na przeciwdziałanie nadużyciom i molestowaniu w sytuacjach związanych z konfliktem; wzywa Komisję i państwa członkowskie UE, aby orędownywały za włączaniem organizacji praw kobiet, a także organizacji kobiecych i obrońców praw człowieka, które przysługują kobietom, w koordynację pomocy humanitarnej i struktury decyzyjne;

20. apeluje o zbadanie synergii między wewnętrznymi i zewnętrznymi programami Unii, aby zapewnić spójne i ciągłe podejście do strategii politycznych w Unii i poza jej granicami, np. w przypadku okaleczania żeńskich narządów płciowych;

21. wzywa Komisję, aby wprowadziła opartą na wartościach, unijną politykę handlową, która zapewnia wysoki poziom ochrony praw pracowniczych i środowiskowych oraz poszanowanie podstawowych wolności i praw człowieka, w tym równouprawnienia płci; przypomina, że wszystkie umowy handlowe i inwestycyjne UE muszą uwzględniać aspekt płci i zawierać ambitny i możliwy do wyegzekwowania rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju; przypomina, że negocjacje dotyczące umów handlowych mogą stanowić ważne narzędzie wspierania równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w państwach trzecich, oraz apeluje o gromadzenie danych dotyczących wpływu handlu agregowanych według płci; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby uwzględniały w ocenach skutków ex ante i ex post wpływ polityki handlowej i umów UE na kwestię płci w poszczególnych krajach i sektorach; podkreśla, że wyniki analizy poświęconej zagadnieniu płci powinny być brane pod uwagę w negocjacjach handlowych – z uwzględnieniem zarówno pozytywnych, jak i negatywnych skutków w trakcie całego procesu, począwszy od negocjacji aż po wdrażanie – i powinny towarzyszyć im

Piątek, 23 października 2020 r.

środki mające zapobiegać ewentualnym negatywnym skutkom lub je kompensować; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji, aby po raz pierwszy w przypadku UE włączyć do zmodernizowanego układu o stowarzyszeniu między Chile a UE specjalny rozdział dotyczący płci, oraz postuluje, aby promować i wspierać umieszczanie takich rozdziałów we wszystkich kolejnych umowach handlowych i inwestycyjnych UE, przy czym należy bazować na istniejących przykładach międzynarodowych i przyjmować za podstawę ich wartość dodaną wynikającą z przeprowadzonych ocen;

22. wzywa państwa członkowskie, aby zachowywały pełną zgodność ze wspólnym stanowiskiem w sprawie wywozu broni, a w szczególności apeluje do państw członkowskich, aby brały pod uwagę ryzyko, że wywożone materiały zostaną wykorzystane do aktów przemocy ze względu na płeć lub aktów przemocy wobec kobiet lub dzieci bądź ułatwią popełnienie takich aktów; podkreśla, że podejście uwzględniające aspekt płci oznacza podejście skoncentrowane na bezpieczeństwie człowieka mające na celu poprawę bezpieczeństwa kobiet, w tym bezpieczeństwa gospodarczego, społecznego i zdrowotnego;

Uwzględnianie problematyki płci i różnorodności w kulturze instytucjonalnej UE w siedzibie głównej i delegaturach

23. wzywa państwa członkowskie do utworzenia formalnej grupy roboczej ds. równości płci; postuluje ustanowienie nowego składu Rady skupiającego unijnych ministrów i sekretarzy stanu odpowiedzialnych za kwestie równości płci, aby ułatwić uwzględnianie aspektu płci we wszystkich obszarach polityki UE, w tym w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa;

24. z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe prace głównego doradcy ESDZ ds. problematyki płci i nieformalnej grupy zadaniowej UE ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym zapewnienie udziału odpowiednich organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ich dyskusjach; ubolewa jednak z powodu ograniczonych możliwości, jeśli chodzi o personel i zasoby przeznaczone na stanowisko głównego doradcy ds. problematyki płci, i postuluje, aby osoba piastująca to stanowisko podlegała bezpośrednio Wiceprzewodniczącemu/Wysokiemu Przedstawicielowi; podkreśla konieczność jeszcze bardziej efektywnego użytkowania zasobów przeznaczonych na to stanowisko; wzywa Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela, aby kontynuował działania w obszarze uwzględniania aspektu płci, powołał w każdej dyrekcji ESDZ pełnoetatowego doradcę ds. problematyki płci, który podlegałby bezpośrednio głównemu doradcy, a także by zachęcał pracowników do bliskiej współpracy z Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE); podkreśla, że wymiana wiedzy między instytucjami i agencjami UE jest istotnym i wysoce skutecznym narzędziem pozwalającym uniknąć wysokich kosztów administracyjnych i niepotrzebnego zwiększania biurokracji;

25. z zadowoleniem przyjmuje strategię ESDZ na rzecz równości płci i szans na lata 2018–2023 i wzywa do jej uaktualnienia, aby uwzględnić konkretne, wymierne i wiążące zobowiązania polityczne dotyczące obecności kobiet na stanowiskach kierowniczych; nalega na osiągnięcie celu, jakim jest 50 % kobiet na stanowiskach kierowniczych, w tym na stanowiskach szefów delegatur oraz szefów misji i operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w tym zakresie przez Komisję, w której kobiety stanowią 41 % kadry kierowniczej na wszystkich szczeblach; wyraża ubolewanie, że ESDZ daleko do osiągnięcia tego celu – w służbie tej jedynie dwie kobiety sprawują funkcję specjalnych przedstawicieli UE (z ogólnej liczby ośmiu), kobiety zajmują 31,3 % stanowisk kierowniczych średniego szczebla i 26 % stanowisk kierowniczych wyższego szczebla; wzywa obecnego Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela do podjęcia niezbędnych kroków, aby zaradzić tej sytuacji, i apeluje do państw członkowskich o wysuwanie większej liczby kobiet na stanowiska kierownicze;

26. podkreśla znaczenie zasady niedyskryminacji i różnorodności w instytucjach UE, zapisanej w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; podkreśla, że ESDZ musi dostosować swoje procedury rekrutacji i zatrudniania pracowników, tak aby bardziej uwzględniano w nich różnorodność i włączenie społeczne; podkreśla konieczność wprowadzenia procedur rekrutacji uwzględniających aspekt płci, w tym przez Europejski Urząd Doboru Kadry; apeluje, aby przywództwo uwzględniające aspekt płci stanowiło element opisów stanowisk kierowniczych średniego i wyższego szczebla;

27. wzywa Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela, aby dopilnował, żeby szefowie delegatur UE za granicą ponosili formalną odpowiedzialność za uwzględnianie równości płci we wszystkich aspektach pracy delegatury i składali sprawozdania na ten temat; wzywa Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela, aby zadbał o stworzenie w delegaturach UE specjalnych punktów kontaktowych ds. płci, żeby zapewnić sprawny przebieg pracy i ograniczyć biurokrację do minimum; podkreśla, że punkty kontaktowe ds. równości płci muszą dysponować wystarczającymi zasobami i czasem na wykonanie zadań, a w opisach stanowisk należy wyszczególnić obowiązki; podkreśla, że punkty te powinny podlegać bezpośrednio szefowi delegatury/szefowi sekcji, mieć dostęp do wszystkich odpowiednich dokumentów i szkoleń potrzebnych do wykonywania zadań, a w stosownych przypadkach pełnić obowiązki kierownicze; postuluje opracowanie wytycznych dotyczących równości dla wszystkich delegatur UE i w związku z tym ustanowienie internetowych narzędzi sprawozdawczych, stworzenie jasnych szablonów i wydanie podręcznika, by ułatwić pracę delegatur;

Piątek, 23 października 2020 r.

28. podkreśla, że osiągnięcie równości płci nie jest możliwe bez przywództwa uwzględniającego problematykę płci; apeluje w związku z tym o obowiązkowe i dostosowane do potrzeb szkolenia w zakresie równouprawnienia płci i uwzględniania aspektu płci dla całej kadry kierowniczej ESDZ, pracowników służb dyplomatycznych UE oraz szefów lub dowódców misji i operacji w dziedzinie WPBiO; podkreśla, że pisma określające zadania i opisy stanowisk nowych szefów delegatur UE muszą zawierać konkretne odniesienia do równości płci; podkreśla, że ich oceny muszą zawierać szczegółowe kryteria dotyczące działań podejmowanych, aby zapewnić uwzględnianie aspektu płci; podkreśla, że osiąganie postępów pod względem praw kobiet i równouprawnienia płci powinno stanowić priorytet horyzontalny dla wszystkich specjalnych przedstawicieli UE i powinno być jedną z przewodnich zasad ich mandatu, zwłaszcza w przypadku Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka;

29. podkreśla, że udział kobiet w misjach w dziedzinie WPBiO przyczynia się do skuteczności misji i stanowi czynnik zwiększający wiarygodność UE jako globalnego orędownika równości kobiet i mężczyzn na całym świecie; wyraża zadowolenie, że we wszystkich misjach cywilnych w dziedzinie WPBiO wyznaczono już doradcę ds. płci i apeluje o to samo w przypadku wojskowych misji w dziedzinie WPBiO; zachęca państwa członkowskie UE do przedstawiania kandydatów kobiet na istniejące wolne stanowiska; postuluje, by cały personel wojskowy i cywilny rozmieszczony przez UE został odpowiednio przeszkolony w zakresie równouprawnienia płci i podejścia w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a zwłaszcza w zakresie sposobu włączania perspektywy płci do realizacji powierzonych im zadań; ubolewa, że liczba kobiet pracujących w misjach w dziedzinie WPBiO, a zwłaszcza w operacjach wojskowych, pozostaje na bardzo niskim poziomie; wzywa ESDZ, aby podkreślała konieczność wyznaczenia konkretnego celu oraz podjęcia zobowiązania politycznego do zwiększenia liczby kobiet w unijnych misjach i operacjach zarządzania kryzysowego; wzywa państwa członkowskie, by poszukiwały sposobów na poprawę polityki rekrutacji i zatrzymywania pracowników, a także na promowanie uczestnictwa kobiet w misjach budowania i utrzymywania pokoju;

30. wyraża ubolewanie, że tylko kilka misji UE w dziedzinie WPBiO zapewnia szkolenia na temat molestowania seksualnego i molestowania ze względu na płeć, oraz wzywa ESDZ i państwa członkowskie, aby zadbały o obowiązkowe szkolenia służące zwalczaniu takiego molestowania podczas wszystkich misji i operacji oraz zapewniły skuteczną ochronę ofiarom i sygnalistom; apeluje o uaktualnienie podwyższonych ogólnych norm postępowania podczas misji i operacji w dziedzinie WPBiO, tak aby uwzględniały one zasadę zerowej tolerancji dla braku reakcji przywództwa i kierownictwa UE na przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć;

31. nalega na Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela i państwa członkowskie, aby uwzględniali odniesienia do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i rezolucji uzupełniających w decyzjach Rady dotyczących WPBiO i mandatach misji oraz by upewniali się, że misje i operacje w dziedzinie WPBiO dysponują rocznym planem działania dotyczącym wdrażania celów przyszłego GAP III i planu działania UE w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; wzywa do włączenia analizy dotyczącej płci do nowych instrumentów WPBiO, w tym do Europejskiego Funduszu Obronnego i proponowanego Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju;

32. z zadowoleniem przyjmuje rosnącą sieć osób kontaktowych zajmujących się problematyką płci, które otrzymują wsparcie w zakresie zarządzania i dostęp do szkoleń; odnotowuje w związku z tym, że zorganizowano regionalne spotkania dla punktów kontaktowych ds. równouprawnienia płci mających siedzibę na Bałkanach Zachodnich i w Turcji, aby zintensyfikować prace nad równouprawnieniem płci i uwzględnianiem aspektu płci; z zadowoleniem przyjmuje usprawnioną współpracę z Bałkanami Zachodnimi w ramach inicjatywy partnerskiej G7, w związku z którą UE zgodziła się na partnerstwo z Bośnią i Hercegowiną służące wzmocnieniu programu na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa;

33. podkreśla, że należy propagować równouprawnienie płci w polityce zagranicznej UE, w tym w ramach stosunków Parlamentu z państwami trzecimi; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym decyzję delegacji Parlamentu o wyznaczeniu w każdej z nich przedstawiciela ds. zagadnień dotyczących płci; podkreśla, że konieczne jest promowanie równości i różnorodności we wszystkich działaniach delegacji, w tym podczas oficjalnych posiedzeń parlamentarnych z państwami trzecimi;

Priorytetowe traktowanie ochrony i propagowania praw kobiet i dziewcząt oraz ich uczestnictwa

34. wzywa UE i państwa członkowskie do przestrzegania wszystkich zobowiązań międzynarodowych związanych z ogólnosiwiatowym programem na rzecz równości płci; wzywa ponadto, aby zachęcać państwa partnerskie – i wspierać je w tym zakresie – do uchylecia zgłoszonych przez nie zastrzeżeń dotyczących CEDAW oraz do wdrożenia deklaracji i planu działania przyjętych podczas Czwartej Światowej Konferencji ONZ w sprawie Kobiet, która odbyła się w Pekinie w 1995 r, w tym za pomocą prawodawstwa;

35. przypomina o kluczowej roli kobiet jako działaczek na rzecz pokoju i podkreśla, jak ważna jest rola kobiet w promowaniu dialogu, budowaniu pokoju i przedstawianiu różnych perspektyw dotyczących znaczenia pokoju i bezpieczeństwa; zauważa, że zapewnienie konstruktywnego i sprawiedliwego udziału kobiet w unijnych negocjacjach w dziedzinie polityki zagranicznej, procesach pokojowych i procesach bezpieczeństwa wiąże się z większym dobrobytem gospodarczym, spadkiem liczby naruszeń praw człowieka i zwiększeniem światowego bezpieczeństwa, demokracji

Piątek, 23 października 2020 r.

i trwałego pokoju; zauważa, że wspieranie praw kobiet w państwach pogrążonych w kryzysie lub nękanych konfliktami sprzyja umacnianiu społeczności i zwiększaniu ich odporności; wzywa Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela, ESDZ i państwa członkowskie do ochrony praw dziewcząt i kobiet oraz do zapewnienia ich pełnego i konstruktywnego udziału na różnych etapach przebiegu konfliktu, w kontekście działań UE w zakresie zapobiegania konfliktom i mediacji pokojowych;

36. zaznacza, że żywotne znaczenie ma zobowiązanie się do zapobiegania wszelkim formom przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy ze strony partnera, przemocy w internecie, szkodliwym praktykom, takim jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych i dziecięce, wczesne i przymusowe małżeństwa, przemocy w imię honoru, przemocy seksualnej i przemocy uwarunkowanej płcią w kontekście konfliktów, handlowi ludźmi, wykorzystywaniu seksualnemu, niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych i molestowaniu seksualnemu, oraz do zwalczania tych form przemocy i ich ścigania; podkreśla w związku z tym, że należy zapewnić pomoc osobom, które doświadczyły przemocy; podkreśla, że szczególną uwagę należy poświęcić kobietom i dziewczętom, które narażone są na różnorakie i interseksjonalne formy dyskryminacji; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby ratyfikowały konwencję stambulską, będącą pierwszym prawnie wiążącym międzynarodowym instrumentem na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet, i dały w ten sposób przykład dla reszty świata oraz uwiarygodniły w stosunkach zewnętrznych UE jej zobowiązanie do wykorzenia tego rodzaju przemocy; postuluje przegląd i aktualizację wytycznych UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zwalczania wszelkich form dyskryminacji wobec nich;

37. podkreśla, że osiągnięcie równości płci nie jest możliwe bez udziału mężczyzn i chłopców; uważa, że w procesie propagowania równości płci należy zachęcać mężczyzn i chłopców do uczestnictwa i aktywnego przyczyniania się do zmian, i w ten sposób wykorzeniać stereotypy płciowe; przypomina w szczególności o roli i odpowiedzialności mężczyzn i chłopców, jeśli chodzi o zwalczanie przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć;

38. wzywa Wiceprzewodniczącego/Wysokiego Przedstawiciela, ESDZ i państwa członkowskie, aby zadbali o pełne wdrożenie Wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka oraz przyjęli załącznik mający na celu uznanie i opracowanie dodatkowych strategii i narzędzi, które pozwolą lepiej i skuteczniej reagować na konkretne sytuacje i zapobiegać takim sytuacjom, zagrożeniom i czynnikom ryzyka, przed którymi stają obrońcy praw człowieka, w tym dziewczęta i młode działaczki; wzywa do natychmiastowego stosowania perspektywy płci i konkretnych środków wspierających obrońców praw człowieka we wszystkich programach i instrumentach mających na celu ochronę obrońców praw człowieka;

39. podkreśla, że w wielu częściach świata nie gwarantuje się w pełni praw człowieka przysługujących kobietom i dziewczętom, a organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje praw kobiet i dziewcząt, mierzą się z coraz większymi wyzwaniem w kurczącej się przestrzeni demokratycznej na świecie; przypomina o zasadniczej pracy wykonywanej przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego w terenie, aby utrzymać pokój i wspierać zaangażowanie kobiet w procesy pokojowe, politykę, sprawowanie rządów, rozwój instytucjonalny, praworządność i sektor bezpieczeństwa; wzywa delegatury Unii, aby monitorowały wrogość wobec równości płci oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego i związanych z nim praw oraz tendencje do kurczenia się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego, a także aby podjęły konkretne kroki w celu ochrony społeczeństwa obywatelskiego przed groźbami, szykanowaniem, przemocą i mową nienawiści; wzywa Komisję, ESDZ, państwa członkowskie i szefów delegatur UE, aby przez promowanie odpowiedniego poziomu budowania zdolności zapewniali wsparcie lokalnemu społeczeństwu obywatelskiemu, w tym organizacjom kobiecym i obrońcom praw człowieka, a także aby uczynili współpracę i konsultacje z nimi standardowym elementem ich pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały inicjatywy mające na celu kwestionowanie i przekształcanie negatywnych norm i stereotypów związanych z płcią we wszystkich kontekstach;

40. apeluje do Komisji i ESDZ, aby systematycznie działały na rzecz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i praw w tym zakresie, co przyczyni się do osiągnięcia wszystkich związanych ze zdrowiem celów zrównoważonego rozwoju, takich jak opieka przedporodowa i środki służące unikaniu porodów wysokiego ryzyka oraz zmniejszenie śmiertelności niemowląt i dzieci; wskazuje na konieczność wspierania dostępu do usług planowania rodziny i opieki zdrowotnej nad matkami, kompleksowej, dostosowanej do wieku edukacji seksualnej, środków antykoncepcyjnych, bezpiecznej i legalnej aborcji, a także poszanowania prawa kobiet do decydowania o własnym ciele i do ochrony przed wszelkimi formami dyskryminacji, przymusu lub przemocy w tym zakresie; wzywa Komisję, aby przeciwdziałała skutkom zasady globalnego knebla, udzielając znacznego wsparcia finansowego na potrzeby zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nim praw za pomocą instrumentów finansowych dostępnych w polityce zewnętrznej UE;

Piątek, 23 października 2020 r.

41. przypomina, że kobiety i dziewczęta w nieproporcjonalny sposób odczuwają skutki zmiany klimatu ze względu na kulturowe i strukturalne różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn; dostrzega, że równość płci jest niezbędna do osiągnięcia pokoju, bezpieczeństwa, zrównoważonego rozwoju i skutecznego zarządzania wyzwaniami klimatycznymi oraz że dla urzeczywistnienia sprawiedliwej i uczciwej transformacji, która nikogo nie zostawia samemu sobie, zasadnicze znaczenie ma perspektywa interseksjonalna; zauważa, że zaledwie 30 % negocjatorów klimatycznych stanowią kobiety, i przypomina, że konstruktywne i równe uczestnictwo kobiet w organach decydujących na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym o polityce klimatycznej i działaniach na rzecz klimatu ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia długoterminowych celów klimatycznych; zdecydowanie zaleca, by w GAP III uwypuklono jego powiązania z porozumieniem paryskim, oraz zwraca się do UE i jej państw członkowskich o zapewnienie organizacjom kobiecym dostępu do międzynarodowych funduszy klimatycznych;

42. wyraża ubolewanie, że kobiety i dziewczęta na całym świecie nadal doświadczają systematycznej dyskryminacji w wielorakich formach; zwraca uwagę na potrzebę zwalczania ubóstwa kobiet poprzez zapewnienie im równego dostępu do zasobów gospodarczych; przypomina, że większa integracja kobiet na rynku pracy, większe wsparcie przedsiębiorczości kobiet, równy dostęp do kapitału, w tym dla kobiet prowadzących przedsiębiorstwa, zagwarantowanie równości szans oraz równych wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet za taką samą pracę, a także wsparcie równowagi między życiem prywatnym a zawodowym to czynniki mające zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia długotrwałego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu dobrobytu gospodarczego, zwalczania nierówności i promowania niezależności finansowej kobiet; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, aby zwiększyły, w stosownych przypadkach, dostępność finansowania, w tym za pomocą mikrokredytów, oraz współpracowały z krajami partnerskimi w celu podniesienia statusu kobiet, w tym w obszarach takich jak prawa do dziedziczenia nieruchomości i gruntów, dostęp do statusu prawnego oraz możliwość zdobycia umiejętności finansowych i cyfrowych, a także ochrona przed pracą dzieci i innymi formami wykorzystywania;

43. podkreśla, że w unijnej polityce migracyjnej należy stosować perspektywę płci gwarantującą prawa kobiet i dziewcząt ubiegających się o azyl oraz uchodźczyń, należy niezwłocznie wprowadzić procedury azylowe i migracyjne uwzględniające problematykę płci oraz zintensyfikować prace, aby zapewnić właściwe wykrywanie potencjalnych aktów przemocy, nękania, gwałtów i handlu kobietami w ośrodkach recepcyjnych w całej Europie i ochronę przed takimi aktami;

44. potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym handel ludźmi; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zacieśniły współpracę z państwami trzecimi w celu zwalczania wszelkich form handlu ludźmi, ze szczególnym uwzględnieniem aspektu płci w tego rodzaju handlu, co pozwoli w szczególności zwalczać wczesne małżeństwa, wykorzystywanie seksualne kobiet i dziewcząt oraz turystykę seksualną; wzywa do ustanowienia podejścia do handlu ludźmi uwzględniającego aspekt płci przez kompleksowe zajęcie się wpływem, jaki handel ten ma na realizację szerokiego zakresu praw człowieka;

45. utrzymuje, że kobiety i dziewczęta, które padły ofiarami gwałtu w czasie wojny, muszą mieć niedyskryminujący dostęp do opieki, a zwłaszcza kompleksowej opieki medycznej; w związku z tym podkreśla z mocą, że konieczne jest zapewnienie ochrony prawa do życia i godności wszystkich kobiet i dziewcząt w drodze aktywnego zwalczania szkodliwych praktyk; podkreśla, że należy wykorzystać stosowanie gwałtu jako narzędzia wojny i ucisku, a także że UE musi wywierać presję na rządy państw trzecich i wszystkie podmioty ponoszące odpowiedzialność w regionach, gdzie dochodzi do takiej przemocy ze względu na płeć, tak aby ukrócić tę praktykę, postawić sprawców przed sądem i wspierać ofiary, poszkodowane kobiety i społeczności i pomóc im wyzdrowieć i otrząsnąć się z traumy;

46. odnotowuje stałe postępy w realizacji inicjatywy UE i ONZ „Spotlight” na rzecz wyeliminowania przemocy wobec kobiet i dziewcząt na całym świecie, w ramach której w 2018 r. przeznaczono 270 mln EUR na programy w Afryce i Ameryce Łacińskiej; apeluje o silne przywództwo UE, jeśli chodzi o Wezwanie do działania w celu ochrony przed przemocą uwarunkowaną płcią w sytuacjach nadzwyczajnych oraz wsparcie udzielane osobom, które doświadczyły aktów przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć w czasie konfliktów; przypomina Komisji i państwom członkowskim UE o znaczeniu rezultatów konferencji na temat położenia kresu przemocy seksualnej i ze względu na płeć w trakcie kryzysów humanitarnych, która odbyła się w Oslo;

47. zauważa, że w 2018 r. UE i ONZ uzgodniły nowy zestaw przyszłościowych priorytetów dotyczących współpracy w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego na lata 2019–2021; podkreśla, że za ważny element programów w dziedzinie spraw zagranicznych i bezpieczeństwa trzeba przyjąć ustanowienie platformy współpracy UE–ONZ na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa;

Piątek, 23 października 2020 r.

48. zwraca uwagę na ostrzeżenia ze strony ONZ, że pandemia COVID-19 obnaża i pogłębia wszelkiego rodzaju nierówności, w tym różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn; jest głęboko zaniepokojony nierównym podziałem prac opiekuńczych zarówno w domu, jak i w placówkach publicznych, gdzie kobiety stanowią około 70 % światowej siły roboczej w służbie zdrowia, a także niepokojącym wzrostem liczby aktów przemocy ze względu na płeć, częściowo z powodu przedłużających się okresów ograniczeń w przemieszczaniu się, oraz ograniczonym dostępem do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i opieki zdrowotnej nad matkami; wzywa zatem do opracowania ukierunkowanych i konkretnych działań mających na celu uwzględnienie społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19 dla kobiet i dziewcząt; podkreśla, że należy pilnie udostępnić odpowiednie środki finansowe w celu zapewnienia organizacjom kobiecym, obrońcom praw człowieka i budowniczym pokoju pełnego i nieograniczonego dostępu do wysokiej jakości technologii, aby umożliwić im konstruktywny udział w procesach decyzyjnych podczas kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla, że Wiceprzewodniczący/Wysoki Przedstawiciel i Komisja muszą dostrzec konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ludzi obejmującego wszystkie aspekty unijnego strategicznego podejścia w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla, że trzeba dopilnować, by realizacja globalnego planu działań UE w reakcji na COVID-19 nie przebiegała z pominięciem aspektu płci, oraz by odpowiednio uwzględniano szczególne potrzeby kobiet i innych marginalizowanych grup, a także by zapewniono ich udział w całym cyklu programowania;

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
